

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
ברכות-הרואה	מימרא													
הרואה מקום שנעשו בו נסים לישראל, אומר: ברוך שעשה נסים לאבותינו במקום הזה.	מאן דאמר													ג.ד.
מקום שנעקרה ממנו עבודה זרה, אומר: ברוך שעקר עבודה זרה מארצנו.														ג.ד.
על הזיקין, ועל הזועות, ועל הרעמים, ועל הרוחות, ועל הברקים אומר: ברוך שכחו וגבורתו מלא עולם.														ג.ד.
על ההרים ועל הגבעות, ועל הימים, ועל הנהרות, ועל המדברות אומר: ברוך עושה בראשית.														ג.ד.
הרואה את הים הגדול אומר: ברוך שעשה את הים הגדול, בזמן שרואהו לפרקים.	רבי יהודה:													ג.ד.
על הגשמים, ועל בשורות טובות, אומר: ברוך הטוב והמטיב.														ג.ד.
על בשורות רעות, אומר: ברוך דיין האמת.														ג.ד.
בנה בית חדש, וקנה כלים חדשים, אומר: ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.														ג.ד.
מברך על הרעה מעין על הטובה, ועל הטובה מעין על הרעה.														ג.ד.
והצועק לשעבר - הרי זו תפלת שוא, היתה אשתו מעוברת ואומר: יהי רצון שתלד אשתי זכר - הרי זו תפלת שוא, היה בא בדרך ושמע קול צוחה בעיר ואומר: יהי רצון שלא תהא בתוך ביתי - הרי זו תפלת שוא.														ג.ד.
הנכנס לדרך מתפלל שתיים, אחת בכניסתו ואחת ביציאתו														ג.ד.
ארבע, שתיים בכניסתו ושתיים ביציאתו, נותן הודאה על שעבר וצועק על העתיד.	בן עזאי:													ג.ד.
חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה, שנאמר: (דברים ו') ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך וגו'.														ג.ד.
בכל לבבך - בשני יצריך, ביצר טוב וביצר הרע ובכל נפשך - אפילו הוא נוטל את נפשך, ובכל מאדך - בכל מזונך.														ג.ד.
דבר אחר: בכל מאדך - בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו.														ג.ד.
לא יקל אדם את ראשו כנגד שער המזרחה, שהוא מכוון כנגד בית קדשי הקדשים. ולא יכנס להר הבית במקלו, ובמנעלו, ובפונדתו, ובאבק שעל רגליו, ולא יעשנו קפנדריא ורקיקה - מקל וחומר.														ג.ד.
כל חותמי ברכות שבמקדש היו אומרים: מן העולם. משקלקלו הצדוקים ואמרו אין עולם אלא אחד - התקינו שיהיו אומרים: מן העולם ועד העולם.														ג.ד.
והתקינו שיהא אדם שואל את שלום חברו בשם, שנאמר: (רות ב') והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים: ה' עמכם, ויאמרו לו: יברכך ה' ואומר: (שופטים ו') ה' עמך גבור החיל ואומר: (משלי כ"ג) אל תבוז כי זקנה אמך ואומר: (תהלים קי"ט) עת לעשות לה' הפרו תורתך.														ג.ד.
הפרו תורתך משום עת לעשות לה'.	רבי נתן:													ג.ד.
מנא הני מילי?														ג.ד.
דאמר קרא: (שמות י"ח) ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל וגו'.	רבי יוחנן:													ג.ד.
אניסא דרבים מברכינן, אניסא דיחיד לא מברכינן?														ג.ד.
והא הוא גברא דהוה קא אזיל בעבר ימינא, נפל עליה אריא, אתעביד ליה ניסא ואיתצל מיניה אתא לקמיה - דרבא														ג.ד.
כל אימת דמטית להתם - בריך ברוך שעשה לי נס במקום הזה	ואמר ליה: [רבא]													ג.ד.
ומר בריה דרבינא הוה קאזיל בפקתא דערבות וצחא למיא, אתעביד ליה ניסא איכרי ליה עינא דמיא ואישתי. ותו, זמנא חדא הוה קאזיל ברסתקא דמחוזא ונפל עליה גמלא פריצא, איתפרקא ליה אשיתא, על לגוה. כי מטא לערבות, בריך: ברוך שעשה לי נס בערבות ובגמל, כי מטא לרסתקא דמחוזא, בריך: ברוך שעשה לי נס בגמל ובערבות	[מר בריה דרבינא]													ג.ד.
אניסא דרבים כולי עלמא מייחיבי לברוכי, אניסא דיחיד - איהו חייב לברוכי.	אמרי:													ג.ד.
הרואה מעברות הים, ומעברות הירדן, מעברות נחלי ארנון, אבני אלגביש במורד בית חורון, ואבן שבקש לדורוק עוג מלך הבשן על ישראל, ואבן שישב עליה משה בשעה שעשה יהושע מלחמה בעמלק, ואשתו של לוט, וחומת יריחו שנבלעה במקומה - על כולן צריך שיתן הודאה ושבח לפני המקום.	תנו רבנן:													ג.ד.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ברכות-הרואה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
בשלמא מעברות הים, דכתיב: (שמות י"ד) ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה מעברות הירדן, דכתיב: (יהושע ג') ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית ה' בהרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בהרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן. אלא מעברות נחלי ארנון מנלן?													ג
דכתיב: (במדבר כ"א) על כן יאמר בספר מלחמת ה' את והב בסופה וגו'													ג
את והב בסופה - שני מצורעים היו דהו מהלכין בסוף מחנה ישראל, כי הו קא חלפי ישראל אתו אמוראי עבדי להון נקירותא וטשו בהון, אמרי: כי חלפי ישראל הכא נקטלינו, ולא הו ידעי דארון הוה מסגי קמיהו דישאל והוה ממיד להו טורי מקמיהו כיון דאתא ארון, אדבקו טורי בהדי הדדי וקטלינו, ונחת דמיהו לנחלי ארנון. כי אתו את והב, חזו דמא דקא נפיק מביני טורי, אתו ואמרי להו לישאל ואמרו שירה, היינו דכתיב: (במדבר כ"א) ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב.	תנא:												ג
אבני אלגביש													ג
מאי אבני אלגביש?													ג
אבנים שעמדו על גב איש וירדו על גב איש	תנא:												ג
עמדו על גב איש - זה משה, דכתיב: (במדבר י"ב) והאיש משה ענו מאד, וכתיב (שמות ט'): ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה.													ג
ירדו על גב איש - זה יהושע, דכתיב: (במדבר כ"ז) קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו, וכתיב: (יהושע י') ויהי בנוסם בני ישראל הם במורד בית חורן וה' השליך עליהם אבנים גדולות.													ג
אבן שבקש עוג מלך הבשן לזרוק על ישראל - גמרא גמירי לה.													ג
אמר: מחנה ישראל כמה הוי - תלתא פרסי, איזיל ואיעקר טורא בר תלתא פרסי ואישדי עליהו ואיקטלינהו.													ג
אזל עקר טורא בר תלתא פרסי ואייתי על רישיה													ג
ואייתי קודשא בריך הוא עליה קמצי ונקבוה ונחת בצואריה													ג
הוה בעי למשלפה, משכי שיניה להאי גיסא ולהאי גיסא ולא מצי למשלפה, והיינו דכתיב: (תהלים ג') שני רשעים שברת וכדרכי שמעון בן לקיש													ג
מאי דכתיב (תהלים ג') שני רשעים שברת - אל תקרי שברת אלא שרבבת.	דאמר רבי שמעון בן לקיש:												ג
משה כמה הוה - עשר אמות, שקיל נגא בר עשר אמין שוור עשר אמין, ומחיה בקרסוליה וקטליה.													ג
ואבן שישב עליה משה - דכתיב: (שמות י"ז) וידי משה כבדים ויקחו אבן וישיבו תחתיו וישב עליה.													ג
ואשתו של לוט - שנאמר (בראשית י"ט): ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלה.													ג
והומת יריחו שנבלעה - דכתיב: (יהושע ו') ותפל החומה תחתיה.													ג
בשלמא כוליהו - ניסא, אלא אשתו של לוט, פורענותא הוא													ג
דאמר ברוך דיין האמת.													ג
והא הודא ושבח קתני													ג
תני: על לוט ועל אשתו מברכים שמים, על אשתו אומר: ברוך דיין האמת, ועל לוט אומר: ברוך זוכר את הצדיקים.													ג
אפילו בשעת כעסו של הקדוש ברוך הוא זוכר את הצדיקים, שנאמר: (בראשית י"ט) ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה וגו'.	רבי יוחנן:												ג
והומת יריחו שנבלעה													ג
והומת יריחו ונבלעה? והא נפלה שנאמר: (יהושע ו') ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה, ותפל החומה תחתיה.													ג
כיון דפותיה רומה כי הדדי נינהו, משום הכי אכלעה בלועי.													ג
ארבעה צריפין להודות - יודי הים, הולכי מדברות, ומי שהיה חולה ונתרפא, ומי שהיה חבוש בבית האסורים, ויצא.	רב יהודה אמר רב:												ג

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

ברכות-הרואה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
יורדי הים מנלן - דכתיב: (תהלים ק"ז) יורדי הים באניות וגו' המה ראו מעשי ה', ואומר: ויעמד רוח סערה יעלו שמים ירדו תהומות, ואומר: יחוגו וינעו כשכור, ואומר: ויצעקו אל ה' בצר להם וממצוקתיהם יוציאם, ואומר: יקם סערה לדממה, ואומר: וישמחו כי ישתקו, ואומר: יודו לה חסדו הולכי מדברות מנלן - דכתיב: תעז במדבר בשימון דרך עיר מושב לא מצאו ויצעקו אל ה' וידריכם בדרך ישרה, יודו לה חסדו.												גז		
מי שחלה ונתרפא - דכתיב: אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו כל אכל תתעב נפשם וגו', ויצעקו אל ה' בצר להם וגו', ישלח דברו וירפאם וגו', יודו לה חסדו.												גז		
מי שהיה חבוש בבית האסורין, מנלן? - דכתיב: ישבי חשך וצלמות וגו', כי המרו אמרי אל וגו', ואומר: ויכנע בעמל לבם וגו', ואומר: ויצעקו אל ה' בצר להם, ואומר: יוציאם מחשך וצלמות וגו', ואומר: יודו לה חסדו.												גז		
מאי מברך?											^	גז		
ברוך גומל חסדים טובים.	רב יהודה:										!	◇	גז	
וצריך לאודווי קמי עשרה, דכתיב: (תהלים ק"ז) וירוממוהו בקהל עם וגו'.	אביי:											◇	גז	
ותרין מינייהו רבנן, שנאמר: (תהלים ק"ז) וכמושב זקנים יהללוהו.	מר זוטרא:											◇	גז	
ואימא כולהו רבנן	מתקיף לה רב אשי:										⚡		גז	
מי כתיב בקהל זקנים? בקהל עם כתיב.											!		גז	
ואימא: בי עשרה שאר עמא, ותרי רבנן											⚡		גז	
קשיא.											■		גז	
רב יהודה חלש ואתפת, על לגביה רב חנא בגדתאה ורבנן	[רב יהודה]											○	גז	
אמרי ליה: בריך רחמנא דיהבך ניהלן ולא יהבך לעפרא.	[רב חנא בגדתאה ורבנן]											○	גז	
אמר להו: פטרתון יתי מלאודווי.	[רב יהודה]											○	גז	
בעי אודווי באפי עשרה	והא אמר אביי:											⚡	גז	
דהווי בי עשרה.											!		גז	
והא איהו לא קא מודה.											⚡		גז	
לא צריך, דעני בתרייהו אמן.											!		גז	
שלשה צריכין שימור, ואלו הן: חולה, חתן, וכלה	רב יהודה:											■	◇	גז
חולה, חיה, חתן, וכלה.	במתניתא תנא:											■		גז
אף אבל.	ויש אומרים:											■		גז
אף תלמידי חכמים בלילה.	ויש אומרים:											■		גז
שלשה דברים המאריך בהן מאריכין ימיו ושנותיו של אדם: המאריך בתפלתו, והמאריך על שלחנו, והמאריך בבית הכסא.	רב יהודה:											■	◇	גז
והמאריך בתפלתו, מעליותא היא?												⚡		גז